

СМАЛА ЗІКІВ
ІНШОЇ ДВАЛНИ ЧІ
ХТО НЕ МОЖЕ ЗАЛОЖИТИ
ВИКУП ЗА ВСІХ

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філії [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилося викуплення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Нагдоцить пораюнок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LII. МІСЯЧНИК № 11
Надоліет, (November) 1931

ЗМІСТ:

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 4 (Продолженне)	163
ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 5	163
Рішавча Хвиля	164
Рука Свои	166
Другий Бенкет	169
ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 6	171
Інші Небезпеки	172
„Стати до Оборони Свого Життя“	173
Зібрання до Боротиби	174
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	176

„Стан же я вначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

© WLBZLS

СЕЙ ЖУРНАЛ

ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал є виданий в тій цілі, щоби помочи людям про-
думати ціль Своєї. Він поміщує матеріял для систематич-
ного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати пос-
тійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад
дороги подорожуючих бесідників по аборах, і оголошує конвен-
ції і подає справедання з них. Він також поміщує програми
для радіостійців і поміщує відповідний їй поучаючий матеріял
для посланців Біблії через радіо.

Він точно тринадцять Біблії яко Вшого обявленого Слова
Правди, і стоїть непохитно на усовній правді вишньої жерти
викупу, після котрої всі науки віряться. Він є незалежний
від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він
не прибирає догматичної зміни, а радше заохочує читачів до
уважного реєсиджування кожного написаного в нім слова, по-
рівнюючи його з наукою проаніяльного Слова Вшого. Він по-
міщається в жади суперечности і не поміщує ніяких perso-
нальних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, Сотворитель неба й
землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюгоє був почат-
ком його твораря, котрий описав ставив чоловіком; що Він
тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана велика сила
на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і створив совершенного
чоловіка на ній; що чоловік деброявляв переступив закон Вшого
і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі лю-
ди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС ставив чоловіком для того, щоб ставив Відкупни-
телем людей; що Він дав своє життя в жерту за чоловіка, че-
реш що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих,
позився на небо і представив вергість свого чоловічства яко
ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибран в
між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що
місія церкви є ступати свідками П Господа Ісуса Христа, про-
ображуватися на подобя його, давати свідчення є імені й за-
мірі Бога Своєї, і остаточно бути прославленою в Ісусом Хри-
стом в небесній царстві; що Христос, Голва і тіло, становить
„наслідія Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернує і є тепер при-
сутний; що Своєю посади Ісуса Христа на своїх престолі і ве-
дуть усім народам слахати його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім творивком тепер є оправданія
Своєї імі й слова, і що се є привилей як і повинність кож-
дого правдивого Християнина давати свідчення Ісуса Христа,
голосити, що царство небесне прийшло. *Ся євангелія цар-
ства мусить бути голошеною.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lolie Street, Cape Town, South Africa

Промені адресувати в кождім разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post
office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вносять в Злучених Дер-
жавлах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Брита-
нії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злу-
чених Державах треба вислати через поштової переказ,
експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Пів-
денній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до
відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають
його читати, вислаємо даром, если о се попросити.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не висла-
ємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані
не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазнача-
ємо се побіж адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBWB Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Він годиніві програми будуть давані раз на місяць, що другої
пятниці кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є,
13-го над. в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год.

НАШЕ НОВЕ ІМ'Я

ЯК МИ будемо оголошувати наші зібрання? Таке питання
ставлять многі помазані люди Своєї. Вість яка є на часі Своєї
вложена в уста своїх свідків. Се є його час війни. Він є Богом
армії. Написано є: „Господь дав своє слово, і було вістовниця
велика сила (після анг. товмачення слова „велика сила“ є пе-
реложені на „компанія“; після євр. „армія“, а після україн-
ського словаря се слово значить—збір).“ (Исаїя 68:11)
Отже на підставі писання, то найвідповідніше буде, щоб його
свідки оголошували свої зібрання як: збірує: Збір свідків
Своєї. Отже приймім свідуючу методу оголошення:

Бруклінський збір
Свідків Своєї

Если збір свідків Своєї знаходиться в Востоні, Лондоні, або
де інде, то нехай се місце буде поставлене замість Брукліну.
Наприклад:

Лондонський збір свідків Своєї

Кожний збір помазанників Вожих на землі повинен приймати
сю методу оголошення. Тепер в церкві існує єдність і та єд-
ність мусить бути також і в акції. Сподіємось, що дальша дис-
кусія повншої Псалми повнється в істиніших числах Вар-
тової Башти.

ТИЖДЕНЬ СВИДОЦТВА

Пригадуємо всім браттям і сестрам, що Тиждень Свідцтва
буде від 7-го до 15-го сього місяця (Подозніста). Всі повинні
стартити дати якнайширше свідчення в сім часі на славу Йому.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LII

Падолист, 1931

№ 11

Естер і Мардохей

«Ви, що любите Господа, ненавидьте зло! Він хоронить душі людей побожних; з рук беззаконних визволяє їх.»—
Пс. 97:10.

Часть 4 (Продовження)

В сіх останних днях Сатана зорганізував свої сили проти останка Божого і йде війною проти них. Ворог приступає з підступом і старається затулити себе законом. Між силами Сатани знаходиться невірне духовенство і ті, що колись мали правду, а пізніше стали „злим слугою“ або „чоловіком гріха“.

“Імя Бога Єгови є тепер визване, і останок є одинока кляса, що сильно й непохитно стоїть по стороні Його імя, і для того в гармонії з волею Божею останок так молиться: „Боже хвало моя, не мовчи! Бо губи грішника і губи зрадливих проти мене відчинились; брехливими язиками говорять проти мене. Ненависники словами мене обступили, і безвинно напали на мене. За любов мою ворогують на мене; а я все молюся. А вони мені злом за добро, за любов ненавистю відплатили. Пусти на него беззаконника, і Сатана нехай стоїть праворуч в него. Коли на суді стане, нехай вийде не виноватий, і благанне його нехай за гріх полічиться. Така доля від Господа нехай буде ворогам моїм, і тим, що проти душі моєї зло говорять. Ти ж, Господи, Боже, заступи мене задля імені твого! Блага бо милість твоя; спаси мене. Нехай вони проклинають мене, а ти благослови! Встануть вони, то допусти сором на них, і дай зрадуватись слугі твому! Вороги мої нехай соромом покриваються і ганьбою своєю, як плащом, обгорнуться.“—Псальма 109:1-7, 20, 21, 28, 29.

“Єгова заявив, що коли Він положить золоту корону на голову свого Царя, тоді сей Володар знайде всіх своїх ворогів. (Пс. 21:8) Єгова в став' коли Він посадив свого любого Сина на престолі царювати серед ворогів Його. (Пс. 110:2; Одкр. 11:17) Отже в гармонії з волею Божею останок молився о знищення Божих ворогів, щоб імя Всевишнього було вивисшене і прославлене на землі: „Нехай стане Бог! Щоб розсипались вороги його, і розбіглись перед ним ненавидники Його! Як дим зчезає, нехай

вони так счезнуть; як віск топиться від огню, нехай так погинуть грішники від лица Божого.“—Псальма 68:1, 2.

“Нехай ніхто з останка не позволить, щоб ненависть увійшла в його серце навіть проти найбільше лукавого. Пімста належить до Господа Бога і Він відплатить, і Він вже відплачується по правді і оправдує своє імя. Останок має привилей бути по стороні Єгови і співати в Його честь перед оправданням Божого імя. Тому що останок є вірний у виконуванні свого і в давнину свідочив про царство, для того ворог старається знищити останок. Та задля імени Єгови вони властиво моляться о знищення ворогів.

“Вершок життя Естери прийшов, і вона приготувалась стрінути його одважно. Так тепер вершок в життю останка прийшов, і нехай кождий член його стріче ворога одважно, ходить покірно перед Богом і нехай радісно впокорюється перед ним, виглядаючи з довірям, що в Його власний спосіб і час Бог постарается о цілковите визволення для всіх тих, що люблять Його; що вийде на Його вічну славу.

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ

Часть 5

ЄГОВА радить своїм людям поступати мудрою лутю. Се значить, треба перше шукати пізнати волю Божу і тоді ділати після неї. Жадний чоловік не є досить мудрий самий в собі знати що він має робити без поради й керовництва Господнього. Безумний чоловік поступає після свого власного сумління незважаючи на слово Єгови. Мудрий чоловік є той, котрий не вповає на свою власну олінію або вирозуміння, але просить Господа о керовництво. Єгова каже до тих, що є в угді з Ним: „Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайсь

на власний розум твій. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої." —Прип. 3:5, 6.

² В останнім артикулі *Вартової Башти* пояснюючи божественну драму Естери, ми бачили Жидів у великим небезпеченстві яке мало вневдовзі впасти на них. Естер і Мардохей і інші Жиди постали і молилися після їх закону й звичаю. Вони шукали божественної мудрости, провідництва й помочи. Естра пішла за порадою Всевишнього, і Він нагородив її віру і послуженство. „Хто веде діло розумно, той знаходить щастя; блажен, хто в Господі надію має." В сім писанню є зазначене божественне правило, після котрого мується поступати.

³ Коли в 1918 р. зачався великий час проб, тоді декотрі що були в правді, поступили нерозумно і відмовилися вчитися мудрости від Господа. Тепер се є марна річ старатися научати їх. „Кришниця життяна—розум у розумних, а учевість безумних—дурощі." (Прип. 16:22) Декотрі з них з великим запалом сказали: „Ми не дамося звязати; ми будемо вільні і підемо дорогою яка виглядає для нас правою." Вони не хотіли впокорити себе під могутчу руку Божу. „Чоловік безбожний не має стыду в лиці своїйому, людина праведна з путя свого не скривить. Нема премудрости, ні розуму, ні ради в того, хто противен Господеві." (Прип. 21:29, 30) Спевністю, що сі всі річи були зазначені в Слові Божім для особлившої користи останка. (Римлян 15:4) Естера, поступивши після мудрости звиш, указала на дорогу, яку повинні взяти ті, що є в угоді з Богом. „На третій день Естера убралась по царськи. І стала вона на внутрішньому дворі царського дому під домом царевим; а цар сидів на царському престолі своїйому, в царському домі, просто проти приходу в дім."—Естери 5:1.

⁴ Естера шукала успіху, і для того вона не прибирала мінн мучениці, щоб сим способом збудити симпатію для себе. Вона не була така, як гіпокритичні фарисеї; і для того вона не відкрыла свого посту через сумний вигляд лица, але одягнула на себе найкращу одяжку, з веселим лицем і приемним виглядом, вона явилась перед свого пана й царя, щоб приподобатись його очам і дістати у нього ласку. Всі, що йдуть перед Ісуса Христа і отримують Його признання мусять мати на собі весільну одяжку; і останок радується бути так одягненим, що значить, що вони виконують роботу Господню розумно і після Його волі. Будучи покликани бути невістю Ісуса Христа, вірні „зодяглися у виссон чистий і світлий; виссон бо оправданне святих." (Одр. 19:8) Вони є цілковито посвячені Богу і Його царству. Вони носять на собі царську відзнаку представлену через „ризні справедливости". Ось

так одягнені і маючи радість Господню вони виглядають скромні і приемні Цареві Всевишнього. Останок переносить много трудностей, тому що вони знаходяться у ворожій краю і тому що вони є вірні Богу, але вони радуються всякого часу бо вони знають, що вони роблять добре і йдуть дорогою назначеною їм божественною мудрістю.

РІШАЮЧА ХВИЛЯ

⁵ Сатана є хитрий і підлий ворог, але всі його заміри обертаються в ніщо, коли Єгова вмішається. Спевністю, що Сатана знав про незмінність законів Медо-Персів і що появленнися цариці без запрошення перед царем означувало для неї смерть, еслиб цар не одобрив сього. Цар сидів на престолі зараз при вході дому. Естери, одягнувшись в свої царські шати і у всю свою чаруючу красу, увійшла і стала в середині судової сали, так що цар міг бачити її з свогою престолу. Безсумніву, що Диявол зі всіма своїми начальниками й ангелами був там і в сій критичній й тревожній хвилі старався спонукати Артаксеркса царя статися невдоволенням і показати свій гнів на Естері за се, що вона без церемонії явилась перед його величчю присутнію. Се була рішаюча хвиля, і Диявол мусів бути успішним тепер з своїм заміром або ніколи. Однак, се був Єгова що кермував сею драмою, і Естера була в Його опіці. Він бачив піст Естери і Мардохея і інших Жидів, і чув їх благання о визволення. Божі могутчі ангели були там і відпирали Сатану і його злобну орду і не допускали до неласкавого рішення царя Артаксеркса. Ангели Господні були там нїм Естери прийшла, і тляділи, щоби цар Артаксеркс не був зворушений чимось або квасний або злосний. Безсумніву цар мав чутись як найкраще в тій хвилі. З приемними думками в своїм умі цар поглянув навкола себе і побачив прекрасну царівну. „Коли цар углядів царицю Естеру, що стояла у дворі, знайшла вона ласку в очах його. І простяг цар до Естери золотий скипетр, що був в його в руці, і Естер приступила й доторкнулась кінця скипетра." (5:2) Диявол десь мав бути тоді в страшній розлуці і злосний. Але він був безсильний. Єгова через своїх ангелів стримав Сатану від виконання його злого заміру, і жена царя була збавлена.

⁶ Се представляло, що Ісус Христос накинув на свою невісту „ризні спасення". Простягнення царем скипетр до Естери означувало для неї спасення. Коли прийшов Господь Ісус, щоб відбудувати Сион, тоді Божа ласка була дана будучій жені Христа, що означувало спасення для неї; отже ті, що становили невісту Христову, отримали „одяжки спасення" і були привидені Господом під „ризні справедливости" (Ісайї 61:

10) Між ангелами Божими мусіла бути велика радість коли Естера знайшла ласку. Так і мусіла бути велика радість в небі коли Ісус привів останок до храму і дав клясі невісти „ризиди справедливости“ і вони знайшлись в тайнім пробутку Всевишнього.

7 Бачучи, що Цар показав свою ласку через простягнення сього золотого скипетра, Естера приступила ближше і торкнулась його. В такий самий спосіб Христос Цар дає свою ласку і ділиться царством з своєю вірною невістою. „І сказав цар Естері, попиваючи вино: Яке ж твоє бажання? воно буде вдоволене; і яка твоя просьба? хоч би до половини царства, воно буде вдоволене.“ (5:3) Чаруюча царівна, приготувавши бенкет для царя, відповіла на його питання сим, що запросила царя на бенкет. „І відказала Естер: Коли царева ласка, нехай прийде цар із Аманом сьогодні в гостину, яку я зготувала для нього.“—Естери 5:4.

8 Се нахилило царя ще більше наділити царівну ласкою. Дальше вона показала взгляднення для царя сим, що запросила його великого везера (міністра) на бенкет. Вона була б перевернула усі каміння, щоб досягнути бажану ціль, і в сім вона вповала на Бога о Його керівництво. Естера керувала справою мудро і знайшла, що все вийшло на добро, тому що вона вповала на Бога Єгову.—Прип. 16:20, 21.

9 І ось цар в товаристві з Аманом пішов на бенкет цариці. Коли серце царя розвеселилось на тім бенкеті від вина і коли він скоштував смачних потрав, тоді він звернувся до Естери: „І сказав цар Естері попиваючи вино: Яке ж твоє бажання? воно буде вдоволене; і яка твоя просьба? хоч би до половини царства, воно буде вдоволене.“—Естери 5:6.

10 Естра відгравала свою часть осторожно і з роздуманням, і приготувлялась до верхка сеї драми у відповідній хвилі. Божественна мудрість провадила її. Безсумніву вона осторожно обдумала свій напрям діланія і що вона мала говорити, і весь сей плян вона обдумала протягом трьох днів її посту. Вона студіювала найперше як отримати признання і керівництво від Бога, а потім як отримати ласку і признання від її пана і царя. Після сеї лекції повинні поступати всі ті, що є в угоді з Господом о царство. Всі вони повинні студіювати як угодити Господу Богу, і ніколи не старатись робити щось задля самолюбної ціли. Если ж хто має самолюбну мотиву, що порушує його до діяльности в справах царства, то такий певно впаде.

11 Цар був задоволений бенкетом і дальше питав яка була її просьба: „І відповіла Естер, кажучи: Оце моє бажання й моє прохання: Коли я запобігла ласки в очах царевих, і коли цареві до вподоби вдоволити моє прохання, то нехай

цар з Аманом прийде (ще взавтра) в гостину, що зготую їм, і завтра вчиню я по царевому слову.“—5:7, 8.

12 Если Естера догодила цареві до сеї хвилі тоді її дальша просьба була, щоб її дозволено приготувити ще один бенкет для нього і його високого урядника. Се збило Амана з осторожности і він відчув свою важність і що він був цілковито безпечний і оправданий в своїм замірі убити Мардохея і інших Жидів. Тут Естера знов поступила після божественного правила, „будьте хитрі як вужі“ (Маттея 10:16) Після сього правила і останку раджено поступати.

13 Так і останок угодив Цареві, Ісусу Христу, через несенія Його свідоцтва. В той самий час вони запрошували представителів ворога брати участь у бенкеті, що показує, що останок не потребує ніякої тайної методи, щоб виконати Божий замір відносно них. Се свідоцтво є дане далеко и широко із повідомленням, що се робиться для приемности Царя і для добра людей. Представителі Сатани, Диявола, чують вість і їм дозволено брати участь в тій учті, если вони бажають. Для Естери цар Артаксеркс представив Царя Ісуса Христа, котрому Естер класа тепер старається угодити. Для Амана, цар Артаксеркс представляв всі земські власти; і Аман, будучи зараз другий по царю і почесним гостим на бенкеті, чувся дуже гордим задля своєї висшої позиції і що він буде міг знищити всіх своїх ворогів, Жидів, а головно Мардохея. Так і тепер, кляса Амана уважає свою почесну позицію у світі яко доказ, що коли прийде час вони будуть могли легко знищити клясу Мардохея, і сим вони навіть хваляться. Те, що зараз наступило в сій драмі, попирає се заключення.

14 Се що Аман гостився з царем і з царицею, зробило його ще більше гордим і він відходив від царя в досить добрім гуморі. Але коли він побачив Мардохея, його гнів зростав чим раз більший і він бажав кровопроляття. „І вийшов Аман того дня веселий та охочий. Але як Аман углядив Мардохея коло царської брами, й той не встав та й з місця не рухнувся перед ним, тоді сповнився Аман гнівом на Мардохея.“—Естери 5:9.

15 Мардохей був при воротах палати коли Аман переходив, але він віднісся до Амана з тихою погордою. Се показує, що Мардохей не кликав і не постив тому, що він жалувал за своє відношенням взглядом Амана, але що він навіть був готовий умерти, если сього треба було, лише щоб затримати свою невинність взглядом Бога. Його крик до Бога був о визволення його людей. Аман думав про мордерство в своїм серці коли він побачив Мардохея; але тоді ще не прийшов назначений час, отже він поспішив до дому і покликав на раду своїх приятелів і свою

жену, Зерешу. (5:10) Перше, Аман розказав своїй жінці і приятелям про велику ласку яку він отримав через се, що він був запрошений на бенкет. Він хвалився своєю силою і впливом який він мав в царя. „І оповідав Аман їм про велике багатство своє й про многоту снів своїх, та про все те, як пошанував його цар і підвищив його над князями та слугами царськими. І сказав Аман: Та й цариця Естер нікого не запросила у гостину, що наготувала; окрім мене; та й на завтра я запрошений до неї з царем. Але всього сього не доста мені, доки я бачу Юдея Мардохея, сидячого коло брами царської.” (5: 11-13) Він був великим чоловіком в державі, великим у своїх власних очах і великий в очах в своїм власнім домі, і тепер він мав сих підлих Жидів і міг їх знищити, як се він думав, і його радість не могла бути повна поки він не доконає сього.

¹⁴ Обставини які Бог приготував через Естеру дали Аманові сильне „орудування підступу”, так що він у своїй зарозумілості „повірів брехні” і марноті, а іменно, що його високе становище коло царя оправдувало його взяття напрям в знищення Жидів. Так і нині, є одиниці, що уважають себе, що вони є в спеціальній ласці Божій, і котрі вивисшують себе, і котрі задля їх високої позиції оправдують себе в їх змаганню знищити роботу царства і тих, що її виконують. Отже сі отримали „орудування підступу”, котре Господь приготував для них через обставини кляси царівної. Вони є протівниками царства, тому що вони протівляться царстві Божому і роботі того царства. (2 Сол. 2:4-11) Сатана, Диявол, є великим брехуном і отцем змовників, котрий постановив знищити останок, і він кермує напрямом своїх земських агентів, щоби доконати свого заміру, без ріжниць чи вони є свідомі сього чи ні. Сі гласкають себе по плечах, віруючи що вони є у великій ласці в Господа, і рівночасно кажуть: „Ми мусимо позбутися кляси Мардохея.” Духовенство і „злий слуга” кляса, „чоловік гріха, син погібелі”, всі вони є кермовані Сатаною, і Бог дозволяє їм мати вільну руку і йти до крайности. Сі вороги бачуть, що останок тішиться дещо свободою слова між людьми і привилеєм проповідувати евангелію царства, і се збільшує їх ненависть, так як і ненависть Амана роеда проти Мардохея, тому що він чувся в ласці царя.

¹⁵ Через се що Естер постила з іншими Жидами і пішла перед царя непрошеною, вона спалила всі мости позад себе, і еслиб сі факти були знані, вони булиб відкрили її всім, що вона була Жидівкою. Але здається, що Аман тоді ще не довідався, що Естер була кузинкою Мардохея і Жидівкою. Розуміється Диявол знав сей факт; але Диявол не може виконати свого заміру,

если Єгова змішається до нього. Аман був головню перенятій двома річами, (1) своєю власною важністю і доброю позицією в царя, і (2) своїм обдуманим замахом на життя Мардохея. Нині кляса Амана є також перенята двома річами, а головню, (1) їх власною важністю і їх впливом у світі, і вони хваляться, що вони є Божими дітьми, і є в ласці Його, і (2) останок кляса є колькою в оці для орди Аманової, і тому вони шукають їх знищити.

¹⁶ Аманова кляса сьогодні не вірить, що останок, котрий тепер дає свідцтво на землі, є членами невісти Христової. Протівно, кляса Амана вірує, що останок знаходиться у великій неласці в Бога. „Зорганізоване Християнство” і його духовенство, і всі, що йдуть подібною дорогою, представляють клясу Амана і вірують, що слова „висші власті” відносяться до світських правительств. Бачучи, що останок кляса відмовляється поклонитись „Християнству”, то се є наче доказом для кляси Амана, що останок є в неласці Божій. Для того вони назначають останок або „слугу” клясу на знищення, незважаючи на се, що їх замах є проти невісти Христової, так як і Аманові не здавалось, що він плянував смерть цариці. Сатана, Диявол, зробив змову, щоби убити Естеру; і нині Сатана зазначив увесь останок на знищення. Аман думав, що если він повісить Мардохея на дереві, то се зробить його проклятим в очах його власного Бога. (5 Мойсея 21:22, 23) Сим, він також думав, що він оправдає свій злочин проти Мардохея і Жидів в очах Персів напідставі закону Жидів. Числячи на се, що він був в спеціальній ласці могучого володаря і його цариці, і що він був почесним гостем на бенкеті, Аман слухав з приємністю поради своєї жени і його приятелів: „І сказала йому Зереша, жінка його, та й всі його приятелі: Нехай приладить дерево заввишки на пятьдесят локот, і скажи вранці цареві, щоби повісити на йому Мардохея, а тоді підеш веселий з царем у гостину. І сподобалось се слово Аманові, й він приготував дерево.” (Естери 5:14) Отже він радо забрався зараз будувати шибеницю на котрій він мав повісити Мардохея. Він виглядав завтрішнього дня, коли то він мав явитись перед царем і отримати царське позволення повісити Мардохея, ненависного Жида.

рука єгови

¹⁷ Можливо, що й Аман мало спав тої ночі, тому що він уявляв собі ту шибеницю а на ній повішеного Мардохея. Перше однак він мусів отримати позволення від царя, і, будучи знрядом Диявола, тої ночі він укладав промову яку він мав виголосити перед царем, щоби отримати позволення пролити кров Мардохея. І цар

Артаксеркс не був спокійний тої ночі і не міг заснути. Безсумніву Єгова вислав свого ангела відобрати сон цареві, щоби дати йому осторогу. Подібний випадок стався в часі коли Ісус стояв перед Пилатом, могутим володарем, котрий також отримав осторогу через сон своєї жени. (Мат. 27:19) Писання кажуть, що Бог пам'ятає добрі діла своїх вірних слуг які вони попереднійше зробили і нагороджає їх в своїм часі.—Дан. 10:4; Неем. 5:19.

²⁰ „Тієї ночі відняв Господь сон у царя, і він звелів (служі) принести памяткову книгу дневних записок, і читали їх перед царем. І знайшли записане, як Мардохей вивів на Гавату й Тарру, двох скопців царських, бувших на стопожі коло порога, що задумали наложити руку на царя Артаксеркса. І промовив царь: Яку честь і відзнаку дано за се Мардохеюві? І відповіли дворяни цареві, служивші при йому: Нічого не вчинено для нього.“—Естери 6:1-3.

²¹ Мардохей виконував свою службу цареві добре і вірно, і ці записки пригадали цареві, що Мардохей не отримав жадної нагороди на се. (2:21-23) Єгова так покермував, що на сю справу цар звернув увагу аж в сій дуже напруженій хвилі, і безсумніву, що Його ангел був там для сєї цілі. Царю Артаксерксу було сказано, що Мардохей не отримав жадного признання за його вірну службу. Признання його вірної служби Бог затримає аж до відповідного часу, і тоді він дав думку цареві винагородити його.

²² На другий день рано гордий і зухвалий Аман пішов до палати царя із тим заміром, щоби дістати остаточне позволення повісити Мардохея. Будучи великим і гордим чоловіком, безсумніву на царським дворі мав повстати галас, на що звернув свою увагу цар. „І сказав цар: Хто в дворі? А Аман прийшов тоді у двір царського дому поговорити з царем, щоби повісити Мардохея на дереві, що він зладив йому.“—Естери 6:4.

²³ Нині усі добре знають факт, що духовенство „зорованого Християнства“ дипломатично впливають на правительство, і поступають хитро, щоби отримати уповажнення, або дістати якусь законну вимівку, позбутися „Дослідників Біблії“ котрі рішилися йти від дому до дому з вісткою о царстві. Вони вважають себе за дуже важних, і є горді й зарозумілі; а хто би відважився критикувати їх, на такого вони указують, що він противиться закові державному. В той самий час се лицемірне духовенство молиться між собою, щоби „Дослідники Біблії“ були зничені, і за се вони оправдують себе на тій підставі, що „Дослідники Біблії“ є гірші чим „найгірший Большевізм“. Будьмо певні, що їх молитва ніколи не дійде до ушей Єгови, тому що „лице Господне є проти

тих, що чинять зло.“ (1 Петра 3:12) Анї вони не будуть успішні з земськими властями в знищенню „Дослідників Біблії“. Прийде час коли земські власти обернуться проти лицемірного духовенства і практикування так званої „Християнської“ релігії і знищать їх. (Одкр. 17:16-18) Сі біблійні образи були записані в Слові Божім очевидно для тої цілі, щоби відкрити остайку у властивім часі мордерчий дух лицемірного духовенства і „чоловіка гріха і сина погібелі.“

²⁴ Коли повідомлено царя, що Аман був на царським дворі, він приказав, щоби Аман увійшов. „І увійшов Аман. І сказав йому цар: Що б зробити тому чоловікові, що цар хоче його відзначити почетом? Аман помислив в своїому серцю, кому ж іншому схоже цар зробити пошану, окрім мене?“—Естери 6:6.

²⁵ Земські царі не бажають шанувати таких людей як Мардохей, і се показує, що цар Артаксеркс тут представляв Господа, Царя слави, тому що він висказав свою радість шанувати того, хто вірно служить йому. Розуміється, Аман думав про себе, що цар йому бажав віддати пошану. Аман представляв клясу нинішнього часу котра каже: „Кож би володарі мали більше пошанувати честью окрім нас! Кляса Амана змовилась знищити Господнього слугу, представленого через Мардохея, і за се сподіється прийати честь від світських володарів і від Господа з небес.“

²⁶ Нинішні члени кляси Амана думають, що вони є в небесній ласці. Уважаючи себе за помазаних представителів Бога й Христа, вони також признають себе за Божий одинокий назначений канал проповідувати на всій землі. Вони хваляться, що вони промовляють божественною властю, і що вони одинокі можуть так говорити. Отже вони є зухвалі перед небесним Царем, і за багато числять на свій вплив з земськими царями. Аман показав царю Артаксерксу своє бажання бути шанованим на рівні з царем, а се було прообразом, що кляса Амана в нинішнім часі шукає земської й політичної пошани, щоби вона могла отримати похвалу від людей.

²⁷ В моменті Аман уявив себе убраного в царські шати, сидячого на прекраснім царським коні, провадженого через царського слугу улицями столичного міста, і голосителі викликуючи перед ним і людьми, що се є той могутний, котрому цар віддає честь. І так він мав явитись в найбільшій ласці його царської величності, і ся пошана в його думці подвійно залезняла його, що він отримає царське позволення повісити Мардохея. Рівнож і кляса Амана нині вельми бажав пошани від земських володарів, щоби вони могли ще більше зробити натиск в умах людських на свою величність і доброоту, і се во-

ни приймають яко знак, що вони не лише є в ласці володарів цього світа, але що вони є любими Богом, і що без жадної шкоди вони можуть просити о знищення сеї „заразливої кляси“ на землі, котра йде і дає свідочтво про імя Боже і про Його царство.

²⁴ Аман, з гордим довірям висказав свою оцінку перед царем, указуючи цареві, що повинно бути зроблено чоловіку, котрого цар бажає пошанувати; і сей час цар прийняв сю думку і приказав йому, Аманові, віддати сю честь Мардохеєві, Жидові, котрого він найгірше ненавидів. „І сказав цар Аманові: Зараз же візьми убраніє й коня, як ти сказав, і зроби се Юдеєві Мардохеєві, що сидить коло царської брами; нічого не поминути з усього, що ти казав.“ —Естери 6:10.

²⁵ Яке страшне вражіння мусіли принести слова царя Аманові! Оголомшений і огірчений, він не смів не послухати приказу царя, тому що так зробити означувало зараз смерть. Єслиб він був знав, що мало незадовго по сім наступити, можливо він бувби відмовився послухати царя і бувби оминув дальші упокорення. Сей slučaj дальше попирає писання, що духовенство і їх союзники будуть упокорені Господом перед їх знищенням.

²⁶ Отже він одягнув Мардохея в царські шати і провадив його на коні улицями столичного міста, і викликував перед ним і перед людьми: „Так робиться чоловікові, що його цар хоче відзначити почесно!“ —Естери 6:11.

²⁷ Чи повідомить Господь Бог звичайних людей, що кляса Мардохея тепер на землі є в ласці Божій, і що вона є представителем Бога і його царства на землі, і для того є признана Господом? Відносно „вірного й розумного слуги“, в котрім є включені члени тіла Христового тепер на землі, і котрі є вірні й правдиві, писання говорить: „Ось слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на нього; він звістить суд народам суд справедливий.“ (Ісаї 42:1) „Се я дав його свідкам народам, проводарям і наставникам народів.“ (Ісаї 55:4) Коли про такі факти люди будуть знати, тоді се страшенно упокорить і огірчить гіпокритичне духовенство і їх союзників, котрі є в змові проти останка Божого. „Ось я дам, що деякі із зборища Сатаниного, котрі зовуть себе Жидами, та ними не є, а брешуть; ось я зроблю, щоб вони прийшли, і поклонились перед ногами твоїми, і пізнали, що я полюбив тебе.“ —Одкриття 3:9.

²⁸ Мардохей повернув до царських воріт побідоносно; а Аман з закритою головою і у великім замішанню поспішив до свого дому шукати поради в своєї жени і інших мудреців. (6:12) „І сказали йому мудреці його й Зереша,

жінка його: Коли Мардохей з роду Юдеїв, через котрого ти почав впадати, то не переможеш його, а напевно впадеш перед ним.“ —Естери 6:13.

²⁹ Тут знову можна бачити руку Єгови. Слова висказані женою Амана і його мудрецами були пророчі, котрі безсумніву були натхнені Господнім ангелом. Розуміється, вони чули перед тим часом, що Бог виповів суд проти Амалакійців, прадідів Амана, включаючи і Амана. Сей факт був також знаний й дорадникам Амана, і вони пригадали собі се в тім часі. (2 Мойсея 17:16) Єгова не карає своїх ворогів потайно або десь в темнім куті. Він дає їм повну нагоду знати що приходить. Примір сього маємо в пророцтві про одного Мидіяна, що був воїном в армії і мав сон, і предказав знищення Мидіянської армії. (Суд. 7:13,14) Безсумніву, що і сей сон був даний ангелом Господнім, і опісля був виповіджений.

³⁰ Так і нині, та кляса, представлена через Амана, а іменно, духовенство, включаючи „чоловіка гріха“, не може мати вимітки, що вона не знала що приходить. Вони мають пророцтва, котрі вони кажуть що читають. Вони є повідомлені через радіо й через літературу про Божий суд проти них. Так і Аманові мудреці були поінформовані ангелом Господнім, щоб вони сказали Аманові, що незадовго мало статись: „Ще вони розмовляли з ним, аж прийшли скопці цареві й квапили на Амана, щоб йшов на го-стину, що зготувала Естер.“ —Естери 6:14.

³¹ Для Амана ся драма приближалась до вершка і до закінчення, зазначаючи його скорий і цілковитий упадок. Від коли він приказав збудувати шибиницю, щоб повісити Мардохея, від того часу справа поступала скорим ходом, і Аман побачив, що його нагода повісити Мардохея на ній пропала. Однак він потішав себе сим, що велика різня Жидів була назначена на тринадцятого дня дванацятого місяця і не могла бути змінена і він сподівався що він ще „дистане“ Мардохея. Ся невдача вельми занепокоїла його думки; коли він був в такім стані оголомшення, цар післав за ним, щоб він спішив на бенкет. Сі обставини також приготував ангел Господень, тому що відповідна година для Естери прийшла. Змішаний й обманутий Аман ма-буть потішав себе ще сим, що він був одиноким гостим запрошеним на бенкет царя і його царниці; і хотів замішати пролити кров того, кого цар пошанував, то однак він мав йти одважно на бенкет із повною надією, що він буде мати пізніше привилей вигубити Жидів в день різанини.

³² Се показує, що коли Бог упокорить духовенство і їх союзників і отверто покаже свою ласку останку, тоді ні духовенство ані їх союз-

ники не змякнуть ані не змінять свого напрямку, а даліше будуть прагнути крові Божих правдивих свідків. Та Аман не дочекав побачити сповнення своїх бажань, т. є пролиття крові Жидів; так і духовенство і їх союзники не побачуть сповнення їх бажань через знищення кляси останка. Аман був знищений перед великою битвою тринадцятого для дванадцятого місяця; що здається значить, що кляса Амана впаде перед битвою Армагедону.

ДРУГИЙ БЕНКЕТ

³⁷ І знов цар і його великий міністер засіли коло стола з царицею на бенкеті. І знов цар попросив Естеру, щоб вона сказала йому своє бажання. Завважте тут справедливість Естери в сім, що Аман був присутній коли вона робила оскарження проти нього. Се є далішим доказом, що вона була кермована Божою рукою, тому що його закони не судять жадного чоловіка без переслухання. Прекрасна царівна, з добре вибраними словами, сказала: „Коли я, царю, найшла ласку в очах твоїх, і коли тобі де впадоби, то нехай буде дароване мені життя моє по мойому бажанню, й народ мій, по просьбі мой! Бо видані ми, я й народ мій, щоб нас вигубити, повбивати і занепастити. Коли б ми були запродані в невольників та невольниць, я б мовчала, хоч ворог не надоложив би шкоди цареві.“—7: 3, 4.

³⁸ Естер не просила лише за своє власне життя, але також за життя її народу, і сим відкрила цареві й Аманові, що вона була Жидівкою. Се була рішача хвиля і вона мусіла стрінути її одважно. Нині Божий останок апелює до небесного Царя о схоронення Божого народу задля його власної слави. Вони не апелюють до Сатанської організації о охорону від їх ворогів, однак вони виразно кажуть політичним і торговельним елементам світа, що духовенство так званого „зорованого Християнства“ є гіпокритами і шукають знищення Божих свідків, котрі є заручені Христу. Останок Божий мусить виразно заявити себе яко члени Божого вибраного слуги кляси. Се вони не роблять з самолюбства, але тому що вони взяли сильне і непохитне становище по стороні Єгови.

³⁹ Тоді цар Артаксеркс сказав до Естери: „Хто ж той чоловік і де є він, що сміє робити такий страшний злочин?“ З натиском і зворушенням відповіла Естер: „Сей ворог і супротивник є злощій Аман.“ Тоді то Аман показав страх. Він знав, що йому прийшов кінець. Чи не може бути й тепер, що кляса Амана покаже страх коли вона буде вповні пробуджена до факту, що останок дає свідоцтво в світі силою і рукою Бога Єгови? Коли духовенство побачить, що їх змагання стримати роботу даремні,

і що вони є відкриті і упокорені, тоді вони побачуть, що їх кінець прийшов і їх знищення наближилось. Їм буде дивно побачити себе відкинутими світськими союзниками і торговельними володарями, як се писання предсказує, що станеться.

⁴⁰ Вельми незадоволений і розгніваний цар пішов в город, підчас коли Аман лишився і благав Естеру о своє життя. Се, що цар тут зробив, добре представляє скільки справедливості лишилось в умах несовершених людей, що управляють світом. Є много одиниць між володарями світа що ненавидять гіпокризію і тих, що ховаються за гіпокритичну гуню духовенства, коли їх очі вповні є отворені до фактів які дійсно існують.

⁴¹ Еслиб Естер була змякла і змилосердилась до Амана, сим вона була б прогнівила Бога, тому що Єгова заявив, що Амалакійці мають бути цілковито знищені. Цар Саул пощадив Агєя і за се відкинув його Бог. Аман був Агєйцем, і щоб Естері остатись вірною, вона не могла щадити його. Се здається учить, що коли прийде час знищення кляси Амана рукою Господа Царя, тоді останок буде тримати свої руки на діл і не буде просити, о пощадження їх. Та покищо останок не може перестати розказувати правду і голосити суд Божий проти всіх тих, що гіпокритично і фальшиво представляють його.

⁴² Повернувши з города, цар Артаксеркс знайшов Амана коло ліжка де царівна Естер була і благав її о помилування. „І сказав цар: Навіть і царицю хоче знасилувати вдома в мене. Тільки що вийшло слово з уст царевих, а вже й закрили Аманові лице.“ Аман ніяк не мав на цілі використати тіло царівної в той час, однак слова царя в сім місці є значучі.

⁴³ Духовенство „зорованого Християнства“ і їх співробітники старались знасилувати невісту Христа, свідків Бога на землі, і зробити їх нечистими і невірними взглядом Бога. Саме духовенство є винуваті за нечисті поступки і писання називає їх перелюбниками. (Якова 4: 4) Вони старались змусити Божих правдивих дітей до подібної нечистої позиції. Предвічний Цар є сердитий на таке змушення. Духовенство поставило себе в сю дуже погану позицію, стараючись схоронити себе перед висвітченням світлом правди, яку голосять Божі свідки. Вони ненавидять світла, тому що їх діла є лихі. Як Естер звернула світло на Амана через се, що вона сказала правду, і Аман благав її, щоб вона стрималась, так і останок тепер звернув світло на духовенство і відкриває його лицемірство. Вони кажуть, що вони є переслідувані й просять помилування, щоб їм затулитися від так званої „біготерії“ „Дослідники Біблії“.

⁴⁴ Харбона, один із сколців царевих, мусів

бути недалеко в той час, хочай він не був гостим на бенкеті. Можливо, що він появивсь коли цар пішов в город; бо коли цар висказав своє невдоволення відносно невластивого поведіння Амана коло ліжка цариці, Харбона зараз порадив, щоби Аманові вгодити через поінсіння його на шибениці яку він збудував для Мардохея. „І сказав Харбона, один із скопців при цареві: Он і дерево, що його зготував Аман про Мардохея, що говорив на добро для царя, стоїть коло Аманового дому, заввишки на п'ять десять локот. І звів цар: Повісьте його на ньому!“—Естери 7:9.

“Аман приготувався знищити того, що служив вірно цареві, і довідавшись о тім цар Артаксеркс, став розгніваний і приказав, щоби повісити Амана на шибениці яку він збудував для Мардохея.

“Є одиниці, що займають різні становиська в правительстві і толерують духовенство і не хотять бути переконані в сім часі, що духовенство змовляється знищити покірний останок, що є свідками Божими. Одважні і чесні одиниці положили основи такого краю як Америка, і зазначили в конституції Злучених Держав, що всякий чоловік може поклонятись Богу після його влодобу. Релігійна свобода все була гордістю Американських управителів. Духовенство всякого часу повинно було заохочувати цілковиту і повну свободу в голошенню евангелію і поясненню Біблії, але вони були і є найбільші противники і прикладали всякі можливі старання, щоби не допустити людей дістати знання правди. Їх бажання позбутись „Дослідників Біблії“ є цілковито самолюбне. Коли чесні люди в правительстві довідаються, що дійсна ціль духовенства була і є знищити тих, що розказують правду з Біблії, і то задля їх самолюбної цілі, тоді вони обернуться проти духовенства і зроблять їм те, що вони бажали зробити останку. Закон відплати є справедливий, тому що так Бог постановив. „Копав яму, і викопав її і впав у яму, що приготував її. Злоба його обернеться на голову його, і насильство його впаде на тімя його.“ (Пс. 7:15, 16) „Провалялись народи в пропасть, що викопали її; зловилась нога їх у сітях, що заставили їх тайно. Пізнали Господа, він завершив суд; безбожник залується в ділах рук своїх.“ (Псалма 9: 15, 16) Ось так Аман був повішений через членів своєї власної організації. Так і Господь дозволить певній часті Сатанської організації знищити ту класу, котру представляв Аман.

“Оправдання Слова і імя предвічного Царя є справою великої ваги. „І повісили Амана на дереві, що він приладив про Мардохея. І вгамувався гнів у царя.“—7:10.

“Слова зробив образ оправдання свого імя через повішення представителя Сатани, злющого Амана Се, разом з повішенням його синів, вичистило останок з Амалякійців, так далеко як Біблія згадує про них, бо так Господь сказав, і так сталося. Сими роками Єгова показав своїм людям, що найважнішою річю є оправдання Його слова й імя. Для їх помочи і потіхи, і щоби їх надія була ясна, Він ясно відкриває свої заміри тепер, і се мусить означувати, що день уже близько, коли імя Єгови буде оправдане у великій битві Армагедону.

(Кінець П'ятої Частини)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Розріжте між мудрими а перодуциями.
2. Покажи, що Естер і Мардохей поступали після права Божого і вихли за радою Всевисшнього.
3. Дай ілюстрацію як можна пристосувати слова в Приповісті 16: 22 і 21: 29, 30.
4. Порівняй постанову Естери (як про се описується в Естері 5: 1) і останка (в Одержитті 19: 7, 8) із фарисеями (Маттея 6: 16).
- 5, 6. Опиши як Естер приступала до царя, і як ся часть образу словилась.
- 7, 8. Як цар промовив до Естери? Який вплив зробила її відповідь на царя.
- 9-11. Розкажи, як бенкет дав нагоду Естері зміцнити її вплив і ласку в царя, і як вона ужила сей випадок мудро.
- 12, 13. Чому Естера запросила і Амана на бенкет який вона приготувала на другий день? Яке се вражіння зробило на Амана? Як ся часть образу словилась?
- 14-16. Що огірчило Амана проти Мардохея по бенкеті? Що сей образ представляв на тепер?
- 17, 18. Чи Аман знав в той час, що Естер і Мардохей були Жидами? В сій точці порівняй позицію її напрям Амана із класою котру він представляв.
- 19-21. Опиши чому цар не міг спати тої ночі. До чого се доприводило?
- 22, 23. Як десьмо Аман поступав в сій пророчій істерії? Як се словилась?
- 24-27. Розкажи, як Аман, в своїй гордості і самолюбстві, приготував дорогу для Мардохея до почесної яку бажав самий дістати. Як сей пророчий образ словилась в сім часі?
- 28-31. Як цар прийня думку Амана відносно того, що треба зробити чоловіку, котрого цар хоче звеличити? Що се означувало для Амана? Як се тепер словилась?
- 32-34. Покажи чи Аман нав мудрих дорадників? Яка є лекція в тім?
- 35, 36. Яка ще одна потіха лишилась для пониженого Амана? Що було в сїх пророчих обетавинах?
- 37, 38. Що отворило дорогу для Естери, що вона могла представити її потіжню перед царя? Яка була її просьба? Що се означувало для неї? Як се можна пристосувати до останка?
- 39-43. Невеликий який пророчий образ був в Естері 7: 6-8.
- 44-46. Яку тепершню ситуацію і наслідну відплату для Аманової класи представляв Аманів замах і його наслідки?
- 47, 48. Поясни се, що коли Аман був повішений на шибениці котру він приготував для Мардохея, тоді „вгамувався гнів у царя“? Яка лекція в тім лежить для останка?

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ

Часть 6

ЄГОВА є незмінний і Його закон незміняється. Не дивлячись на лице людське, Він установляє свої закони після своєї волі і нагороджає свої сотворіння після їх послухності до них. Коли хто з Його сотворінь отримує привилей від Господа сповняти службу для Нього і тоді не оцінює того як привилей, або надуживає його, такий певно загубить Божу ласку, і той привилей буде відобраний від нього і буде даний комусь другому. Аман отримав великі ласки від царя і мав привилей і нагоду робити добро. Однак він не оціняв свого привилею. Він не був вдячний за се, що він отримав. Він надужив цей привилей щоб задоволити свої самолюбні бажання, і тому загубив усе. Те, що він мав, було взяте від нього і передане іншому. „Того ж дня віддав цар Артаксеркс цариці Естері дім Амана, ворога Юдеїв; а Мардохей ввійшов перед лице цариці, бо Естер призналась, хто він для неї. Зняв цар свій перстень, що одняв від Амана, та й віддав його Мардохеєві; а Естер настановила Мардохея доглядником над домом Амановим.”—8:1, 2.

Ісус показав те саме право коли Він сказав: „Візьміть же від нього талант, та дайте тому, що має десять талантів. Кожному бо маючому всюди дасться, і надто мати ме; у немаючого ж, і що має візьметь ся від нього.” (Мат. 25:28, 29) Таке саме правило відноситься до Севни і Еліякіма. (Ісаї 22:15-25; гляди Вартова Башта, 1929, стр. 197, англ. вид.) Многі мали нагоду служити Богу і Його царству, і задля самолюбної причини надужили сей привилей і стратили ласку Божу і той привилей служби що вони отримали, був взятий від них і даний іншим. Се правило доказує, що все, що є зроблено в ім'я Єгови і подобається Йому, мусить бути зроблено з любови до Бога. Протиставлення любови є самолюбство; і де мотива служби є самолюбна, там така служба не може подобатись Богу.

Коли Ісус Христос прийшов до храму Божого судити суд, Він знайшов самолюбну клясу, що служила Богу задля самолюбної цілі; і Господь відобрав від неї сей привилей, котрим вона тішилась, і з сих повстала кляса „лукавий слуга”. В той самий час Він знайшов вірну громаду котра пильнувала жертівника Господнього, тому що вона любила Господа, і з сих одиниць складається „вірний й розумний слуга”, і сій клясі він поручив все своє добро, а іменню, всім привилей служення Господеві на землі від часу його приходу до Армагедону.

Мардохей і Естер належали до тої самої родини і представляли тих, що є заручені Христу

і котрі є представлені в останку. Мардохей представляв клясу котру він знайшов вірною коли Христос прийшов до свого храму судити, а Естер представляла ту часть останку, котру Господь привів до себе від коли зачався суд в храмі. Дім Аманів був переданий Естері, а самий Аман був повішений. Се представляло, що привилей того „лукавого слуги” кляси, котрий колись тішився і міг був тішитись еслиб він був вірний до Бога, були взяті від них і дані клясі представленій через Естеру. Се є інтересна річ, що ті, що прийшли до правди по 1922 р., радісно і з ревністю увійшли до Господньої служби і про них не чути, щоб вони нарікали.

Аман тішився привилеєм, що він міг служити близько Царя. Він мав привилей мати царський перстень котрим він печатав ріжні присуди й документа, що становило їх незмінними. Отже він був одягнений у велику власть і відвічальність. Та він надужив сю власть щоб задоволити своє власне самолюбне бажання. Аман тут представляє головню духовенство, і всіх інших, що колись були в лінії до царства і котрі колись тішились привилеєм промовляти в ім'я Господа, але котрі надужили сі привилей і задоволяли себе. Ся кляса становить „лукавого слугу” і „чоловіка гріха, сина погибелі”.

Сі відобрані привилей були дані „вірному слугі” котрий був представлений через Мардохея, і Естеру, котра головню представляла обручницю. Се правило знову було виразно зазначене через Ісуса до фарисеїв коли Він сказав: „Тим то я глаголю вам: Що відніметься од вас царство Боже й дасть ся народові, що робити ме овощі його.”—Маттея 21:43.

Амалакійці походили від Ісава котрий продав своє первенство, тому що йому бракувало оцінення його і тому щоби задоволити свої самолюбні бажання, Ісав представляв духовенство, „чоловіка гріха” і всіх тих, що не оцінили того, що Бог зробив для них і котрі гордили Божою ласкою. Первенство яке мав Ісус було дане Якові, котрий представляв Божий вірний наряд, т. є тих, що становлять останок. Петро заявив те саме правило Боже коли стояв перед своїми вірними братами і сказав про Юду: „Полічено ж його до нас, і приймив долю служення сього. Написано ж в книзі Псалми: Нехай оселя його спустіє, і нехай ніхто не домує в ній, а догляд її нехай прийме інший.” (Дія. 1:17, 20) Се є дальшим доказом, що Юда представляв „лукавого слугу” клясу, „чоловіка гріха, сина погибелі”.

Охорона є певна лише для тих, що люблять Бога, і любов до Бога можна доказати через повне послухенство до Господніх приказів із несамолюбної мотиви. Много разів і в многих місцях в писанню Бог зазначив і пояснив те не-

зміниє право. З відси можна заключити, що многи були тупі до розуміння і недобачили і не хоронили сього права. Їх ум був затуплений самолюбством їх серця. Маючи се навазі, як велими важні є слова: „Бережи твоє серце, мій сину, над усе, що бережеться, бо з нього виходить усе, чим живемо.”—Прип. 4:23.

ІНШІ НЕБЕЗПЕКИ

⁹ Писання попирають заключення, як се вже передтим було сказано, що близька звязь між торговлею, політикою і духовенством світа буде зломана і духовий елемент буде відкинений і знищений перед армагедоном. (Гляди Світло II, стр. 108) Але навіть і потім останок буде в небезпеці від інших ворогів, і мусить ходити осторожно і точно бути послухним законі Божому, если вони схотять бути охоронені. Памятаймо, що ціл Сатани є знищити останок, і він буде уживати земські агенти аж Армагедон змете його силу і організацію цілковито. Божі люди мусять бути приготовлені і мусять чувати, щоб вони могли повно отримати охорону Єгови від тих других ворогів.

¹⁰ Естер колись заризикувала своїм життям через се, що вона появилась перед царя непрошеною, і тепер знов пришлося її так зробити. В першій случаю вона відкрила зду роботу Амана, що принесло йому смерть. Можливо, що Естер думала, що сим вона досить розбудила царя щоб він підприняв дальші кроки спасти її нарід. Однак цар не зробив жадних кроків, щоб спасти Жидів, і сим Естер і Мардохей досить заклопотались. Більше чим два місяці перейшло від повішення Амана, і день страшного погрому, котрий був зазначений царським приказом і написаний Аманою, скорим кроком зближався. Тут мусимо памятати, що закони Медо-Персів не могли бути змінені. Якуб то часть та божественна драма Естери не показала, то однак вона пояснює сей факт: Що Бог дозволив Дияволу йти аж до границі його лукавства аж до Армагедону, і що тоді він знищить Диявола й його організацію, і що аж до того часу Божі свідки на землі мусять постійно нести свідочтво про імя й Слово Єгови. Вони мусять постійно робити те, що заслугоє на Єговову охорону їх і на їх визволення від ворога й його агентів, і се вони будуть мусіти робити навіть коли духовенство буде осунене з дороги. Боротьба не буде скінчена аж поки Сатана і його організація цілковито буде знищена.

¹¹ І знов Естер приближилась до царя непрошеною, але сей раз уже без принади бенкету. Вона упала перед царем і плакала з великого зворушення. „І говорила Естер далі перед царем, і впала йому в ноги, й плакала й благала його, відвернути злобу Амана Вугейця і намір

його; задуманий проти Юдеїв.” (8:3) В сім случаю цар запросив Естеру, щоб вона виявила свою просьбу. Се пояснення перед царя мабуть вона зробила за порадою Мардохея, бо він мав бути присутний або дуже близько в той час, як се показують факти. Тоді царівна сказала: „Колі цареві до вподоби, і коли я залобігла ласки перед лицем царевим, і ся справа справедлива перед царем, та й я подобаюсь очам його, то нехай би було написано, щоб відкликано письма по наміру Амана, сина Амадатового, Вугейця, ним писані про згубу Юдеїв по всіх царських країнах; бо як я можу дивитись на лихо, що спаде на нарід мій, і як мені дивитись на загибель рідних моїх.” (8:5, 6) Естер була готова стрінити навіть і смерть, щоб лише спасти свій нарід.

¹² Хотяй Естера просила царя осунути присуд обдуманий Аманою, однак сього не можна було зробити, тому що сей присуд був записаний між правами Медо-Перськими, і тому не могло бути змінене. (1:19) Рівнож Бог присудив, що мав бути Армагедон і що всі сили Сатани будуть зібрані проти народу, і се є незмінним.—Захарія 14:1-3.

¹³ Дехто дуже нерозумно дав себе оманути і других, кажучи, що час небезпеки для Божого народу вже минув із закінченням світової Війни. Не дайтесь сим звести. Бог також велів написати через пророка: „Оповістіть се про між народами, готуйтеся до війни, розбудіть завязатте в хоробрих; нехай вступить, підіймуться всі борці. Рушайте, народи, зійдіть на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи звідусюди!”—Йоїла 3:9, 12.

¹⁴ Ані земські елементи Сатанської організації не змякнуть щоби змінити їх присуд знищити останок Божий. Вони ділають під керовництвом Сатани. (Гл. Одкр. 12:17; 16:13-16) Отже можна сподіватись, що кожда часть Сатанської організації буде йти походом до Армагедону із постановленням цілковито знищити Божий останок і спинити всяку роботу свідочтва на землі для імени Єгови. Для останка нема иншого вибору. Вони мусять йти дорогою яку Бог назначив для них, знаючи, що їх постійне й несамолюбне посвячення до Всевишнього запевнить їм охорону і визволення.

¹⁵ Хотяй Артаксеркс не міг змінити свого написаного присуду, однак він міг запобічи сьому случаю, і се що він зробив. „І сказав цар Артаксеркс до цариці Естери й до Мардохея Юдея: От я віддав дім Аманів Естері, а його самого повісили на дереві за те, що він накладав руку свою на Юдеїв; тож напишіть і ви про Юдеїв що вам сподобається, від імення царського й ствердіть царським перстеном; бо письма написаного від імення царського й ствердженого

царським перстеном не можна змінити."—8:7, 8.

"Аман виписав декрет для загального погрому Жидів, а головою проти Мардохея. Тепер Мардохей на просьбу царя мав виписати декрет уповажнюючи Жидів не лише боронити себе, але й пищити їх противників. Царські писарі були покликані, і вони написали все після того, як Мардохей приказав їм. „І покликано царських писарів третього місяця, себто місяця Сивана, двадцятого третього дня його, й написано все так, як звелів Мардохей, до Юдеїв і до са-трапів і начальників в країнах і князів у краях від Іудії до Етиопії—в сто двадцять сімох країнах, в кожній край письмом і до кожного народу його мовою, та й до Юдеїв їх письмом і їх мовою."—Естери 8:9.

"Без сумніву, що Мардохей, пишучи се письмо, мав пораду від Господа і писав божественною мудрістю. Ангели Єгови мали бути там і робили після інструкції Єгови, щоби зробити прообраз на будучі дні й події які мусіли прийти і котрі вже переходять.

"Так і нині, Ісус Христос є присутній з множеством ангелів, і через сей святий знаряд Господь кермує напрямом своїх людей. Отже „слуга" кляса, будучи під керовництвом Христа, тепер старається пояснити і зрозуміти закон великого Бога Єгови, щоби бути добре поінформованим якою дорогою він мусить йти нині й також в недалекій будучині, зогляду на важність ситуації. Божий останок не може триматись фальшивого пророка і змінювати закони і часи, але мусить точно триматись розпорядження Божого закону, як він є написаний. Бог не змінив ані не змінить свого присуду про Армагедон, ані не буде стримувати ворога від нападу на Його нарід; але Він дасть всяку потрібну силу, щоби відперти атак, що цілковито знищать ворога.

"Мардохей скоренько написав і розіслав листи по всіх провінціях в державі, розказуючи урядникам державним і Жидам що робити: „І написав він від імення царя Артаксеркса, і запечатав перстеном, і послав листи через бігців на конях, на верблюдах і царських мулах." (8:10) Се Мардохей зробив в повній гармонії з царським приказом. Він робив се скоро, і цар дав під його розпорядження свої бистрі коні рознести вість по сто двадцять і сім провінціях.

"Так само і останок кляса нині спішить з виданням літератури для поучення Божого останка про річи які є в гармонії з волею Божою, і такі лише будуть мати печать признання. Се, що тепер дає охорону, потіху і заохочення, острогогу і успіх, буде оголошено по всіх краях землі і в кожній часті Сатанської організації. В них не буде нічого таємного, бо правда буде голошена далеко й широко. В сих часах Бог дав

зрозуміти много річей, котрі дотепер були закриті, і чи неможна сих річей взяти яко доказ, що Армагедон зближається, і що останок мусить поспішити з виданням літератури про се й про царство Боже? Нехайже кожний з останка виконує свою задачу з радістю в серцю. Велика бо битва скорим ходом приближається.

„стати до оборони свого життя"

"В царським приказі було сказано не лише обороняти себе, але приказ був даний й нала-дати. „Про те, що цар дозволяє Юдеям, жиючим в кождому місті, скупитись і стати до оборони свого життя, вигубити, повбивати і знищити всіх значних споміж народу й по країнах, що ворогували проти них,—дітей і жінок, а маєтки їх розграбити в один день по всіх областях царя Артаксеркса, на тринадцятий день дванадцятго місяця, се б то місяця Адара. Відпис з сього наказу віддати в кожду країну, як закон, оповіщуваний всім народам, щоби Юдеї були поготові, того дня помститись над своїми ворогами."—Естери 8:11-13.

"Так само й Божий останок мусить робити більше чим лише обороняти себе перед ворогом. Вони мусять робити наступ і спустошити Божого ворога котрий є ворогом Божого народу. Вони мусять представляти Богу справу на Його славу. Не тепер нам лежати назап або ходити зі слущеною головою. Останок мусить бути одважний, енергічний й одважно виконувати те, що Господь приказав виконувати. Тепер прийшов назначений час для останка голосити день гніву Божого проти Сатанської організації. (Ісаїї 61:2) Останок мусить скоро робити се всякими способами о які постарався Бог, щоби дати до відома о Його замірі знищити ворога й його організацію в Армагедоні. Нехай же кожний з останка спитає себе: Чи я виконую свою часть? Не дайтесь ошукати тепер, ані не позволяйте дати себе настрашити фальшивими закидами, що ви заняті гандлем книжок. Робота останка є, голосити правду, котру Бог приказав муситься тепер голосити, і вибрав спосіб в який ся робота мусить бути виконана.

"Мардохей за приказом царя був одагнений в царські шати і дано йому золоту корону. (8:15) Він займав почесну позицію в службі царя. Так само й тепер останок „купив в Господа золотого, випробував огнем, і зодягнувся в білу одезу і тримається сильно своїх вінців. (Одир. 3:11, 18) Єгова предвічний Цар постарався для них о выгоду мати часть в оправданню Його іменя і в благословенню Його „святого народу". Останок займає почесне місце в організації Єгови. Коли декрет подиктований Мардохеєм дійшов до ушей людей, тоді „були радіщі та веселощі в Юдеї, бенкетовання та свядку-

ванія". (8:17) Так і нині, останок не прибирає довгих лиць ані не сумує тому що дійсна боротьба приближається. Протівно, вони є охочі до боротьби і радуються видінням, бачучи великого виконавчого Урядника Єгового, котрий вижене геть Диявола і його орду і прославить всемогучого Бога, що також значить їх власне визволення. Господь відбудував Сион, і він не буде знищений ворогом; і вже ніколи більше Божий вірний нарід не буде розкинений і подоптаний.—Псальма 102:16-18; 147:2.

²⁴ Будучи вповні забезпечені Божою охороною, останок тепер радується в веселощах і бенкетує і святкує задля того, що вони бачуть що приближається. Вони говорять одні до других: „Радуймося і веселімося.“ (Одкриття 19:7) Для них наближаючися боротьба значить оправдання Божого імя і вічна радість для тих, що йдуть правдивою дорогою.

²⁵ Люди різних провінцій побачили, що Ізраїльський Бог був Богом сили й благословенства: „І Багато споміж народу в краю поставало Юдеями, бо на них напав страх перед Юдеями.“ (8:17) Вони побачили, що Божа сила зачала робити по стороні Жидів, і тому вони надумали, що се було мудрою річю стати по стороні Єгови. Сі люди не могли статись Жидами без прийнята правдивої віри Жидів. Се є безперечним доказом, що книга Естери походить від Бога Єгови і займає властиве місце в Його Слові, помимо того, що Його імя нема згаданого в ній.

²⁶ Нині правда голоситься як ніколи перед тим, і многі люди зачинають бачити силу доброї роботи Божого народу. Вони шанують Божих свідків і питають питання про Єгову, і так вони стаються земськими Жидами, що значить вони дають „славу Богу Єгові“. Много листів приходить до сього бюро вказуючи на факт, що люди бачуть правду і відвертаються від диявольської організації а звертають своє серце до Бога Єгови.

ЗІБРАННЯ ДО БОРЬТБИ

²⁷ Нарешті приближився судний тринацятий день дванацятого місяця, коли велика боротьба мала взяти місце. „Дванацятого місяця, себто місяця Адара, на тринацятий день його, настав час, щоб здійснився приказ царя і його наказ, в той день, коли вороги Юдеїв сподівались взяти власть над ними, а випало навідворот що самі Юдеї взяли верх над ворогами своїми—Зібрались Юдеї в своїх містах по всіх краях царя Артаксеркса щоб накласти руку на тих, що задумали проти них лихо; й ніхто не міг проти них стати, бо страх перед ними напав на всі народи.“ (9:1, 2) Зараз по тім, як декрет був даний, щоб „стати до боротьби свого життя“, Жиди зачали

організуватись і укріплятись до боротьби. Так само в сих останних часах „дорога для східних царів“ є приготовлена для остаточного нападу на Сатанську організацію. (Одкр. 16:12) Жадний чоловік не може встояти проти них, тому що вони є Господні. Вповаючи на Господа вони радісно стрічають ту велику боротьбу яка є перед ними.

²⁸ Чиновники царя Артаксеркса помагали Жидам. „І всі князі по країнах, і сатрапи, й начальники над областями, й виконателі справ царських піддержували Юдеїв, бо напав був страх на них перед Мардохеєм.“ (9:3) Одначе се не відноситься до чиновників Сатанської організації, ані се не представляло, що урядники сього світа помагають Божим людям. Тут цар представляє Божого помазаного Царя Ісуса Христа, а „князі, сатрапи й начальники“ представляли армію святих ангелів в боротьбі і котрі будуть ужиті Господом помагати останку тепер на землі. Всі сі невидимі сили збираються до великої битви. Останок тепер виконує свою часть, щоби повідомити людей що надходить.

²⁹ Слава Мардохея поширилась по всіх провінціях, очевидно тому, що люди бачили, що Бог є з ним. (9:4) Мардохей і його популярність тут представляє вірного „служу“ або останок клясу, як про се описується в пророцтві Михея (5:7-9). Коли прийшов той день, то Жиди не лише обороняли себе, але і робили напад і робили що хотіли з своїми ворогами. „І вбивали Юдеї всіх ворогів своїх, витинаючи їх мечем, вигублюючи і викорінюючи, й чинили з ворогами своїми, що хотіли.“—9:5.

³⁰ Христос і воскресші члени тіла Його, і святі ангели Його, будуть виконувати дійсне вбивання ворогів в Армагедоні. Останок не буде се робити, тому що їх оружжє не є тілесне. (2 Кор. 10:4) Останок має виразно визначену часть до виконання, т. є співати вчесть Єгови підчас приготвлення до битви і підчас коли битва буде відбуватись. Се Бог прекрасно пояснив в інших досвідченнях Ізраїля.—2 Парал. 20:21-24.

³¹ В день битви боротьба взяла місце в недалекій околиці де Естер і Мардохей жили. (9:6) Се здається показує, що велика битва в день Всемогучого Бога буде головно відбуватись навколо Божого народу і що головна ціль ворога буде, щоби знищити тих, що будуть по стороні Єгови, але замість них, то ворог потерпить цілковите знищення. Ті, що були в палаті і змовились проти Жидів, сі були повбивані в той судний день. Їх почесні позиції або довіря або уряд не дали їм ніякої охорони. Так і тепер, при кінці світа, всі проти царства сили мусять бути і будуть знищені без взгляду на їх уряд або попередню позицію. Спевністю що тут є заключений „лукавий слуга“ кляса, „чоловік гріху, син но-

гибелі" і ті, що соблазнилися і є зібрані на знищення, як Господь приказав.—Мат. 13:42.

22 Коли Ізраїльтяни були визволені від їх гнобителів переднійшим часом, і гнобителі погинули від руки Господньої, пісня Добори і Барака була відспівана, котра містила слова відповідні до Божих людей коли, з упадком противника, перемога Армагедону буде цілковито доконана: „Господи! Нехай так гинуть всі тобі противні, люди ж вірні най, як сонце на востоці, сяють!“—Судіїв 5:31. Гляди також Маттея 13:43.

23 Цар став по стороні Естери й Мардохея й інших Жидів, що є дальшим доказом, що в сій часті драми він представляв Господа Бога. Сі, що були повбивані в Сузах, були зарепортовані до царя. „І сказав цар цариці Естері: В Сузах, престольному місті, вбили Юдеї й вигубили п'ятьсот душ; що ж вони зробили по інших країнах царевих? Яке ж твоє бажане? й воно буде вдоволене. І яка твоя просьба? вона буде здійснена.“ (9:12) Тоді Естер просила, щоби ще один день назначити на нищення ворогів Жидівських. Цар дозволив на сю просьбу, і боротьба ще провадилась один день і ще триста ворогів впало.—9:13-16.

24 Се піддає думку, що Божий останок має спеціальну ревність для Господа, котра порушує їх до цілковитого викінчення роботи, яку Бог призначив для них і невизвати в добрій роботі. „Добре роблячи не виваймо, свого бо часу свое жати мєм, не ослабівачи.“—Галат 6:9.

25 Просьба Естери стосується до молитви Йоанні, котрий просив, щоби сонце і місяць стало на місці, щоб він мав більше часу нищити ворогів. (Ісуса Навина 10:10-14) Як Арон і Гур підтримували руки Мойсея, щоб Ізраїльтяни могли винищити Амалякійців, так і Естер піддержувала руки своїх братів, щоб вони цілковито винищили ворогів в столичному місті. Се указує, що правдивий останок буде зайнятий в боротьбі з повною вірою в Бога і горячою ревністю, йдучи слідами Агнця деж Він не йшов, і буде радісно поступати в роботі аж виграє цілковиту перемогу.

26 Десять синів Амана були повішені на шибениці, можливо на тій самій, що їх отець збудував для Мардохея. Число десять є символом цілоти, і здається представляє цілковите знищення Божих ворогів. Сі сини Амана були Амалякійцями, і після декрету Єгови вони всі мусіли вигинути. Божий вірний слуга Самуїл не пощадив Агага царя, але порубав його на куски; так і тепер Божий вибраний слуга, в котрім Він радується, цілковито нищить ворогів Єгови: „Нехай нікого не має, хто постояв би в доброті до Йоги, і нехай не буде нікого, хто б сиріт його помилував! Потомство його нехай згинне, в другому поколінню нехай імя його буде затерте!

Нехай згадуються перед Господом несправедливості батьків його, і гріх матері його нехай не затреться! Нехай гріхи їх все будуть перед Господом, а він знищить пам'ять їх на землі!“—Пс. 109:12-15.

27 В столичнім місті Сузах Жиди пішли проти своїх ворогів на чотирнаятий день з тою самою енергією яку вони мали день перед тим. Вони не зморувались, не нарікали ані не бунтувались проти сеї „додаткової служби“. Вони мали ревність приналежну до дому Господнього. (Пс. 69:9) Подібну ревність показали сини Симіона котрі, за часів Езекиї, пішли до гори Сеїр і вбивали Амалякійців. (1 Парал. 4:41-43) Пімста слова Божого йде слідом за Амалякійцями аж поки Його імя й слово буде цілковито оправдане.

28 Підчас погрому в Персії Жиди не клали своїх рук на грабіж, навіть коли їм цар дозволив се робити. Всяка бо здобич мала бути дана цареві. Се представляло, що в сім часі мотива Божого останка не є самолюбна, але що їхньою цілею є чтити імя Єгови. Відносно цього є написано: „І присвятиш Господеві користі їх і багатства їх—Владниї всього світа.“—Михея 4:13.

29 Тут само-користь не може мати місця зовсім. Особисте спасення й слава Божого народу є лише випадковість. Велика і найважливіша річ є оправдання імя Єгови.

(Докінчене в Пастуражнім Числі)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

- 1 1-3. Що значить, що Єгова не глядить на лице людське? Навести случаи сього принципу. Як се ясно показано від голі? Господь прийшов до храму?
- 2 4-6. Означте сповнення пророчого образу означеного в Естері й: 1, 2.
- 3 7-8. Як пророчий образ відносно Ісуса сповняється? Чому Бог так часто означив і полонив згадає тут правде? Пророческій принципі 4:23.
- 4 9. Яка є велика небезпека, яку Божі люди все отримать?
- 5 10. Хтолий Аман був повинний і його дім відданий Естері від нагляд Мардохея, то однак які обставини вони мусіли отримати і що се означає?
- 6 11, 12. Розкажи що сталося опісля. Що пер зробив відносно просьби Естери?
- 7 13-15. Поясни як дахте відмовленою ступати дорогою яку Божий дальше вказав опісля до царя в персть Жидів.
- 8 16-18. Розкажи децят повинний Аманом і з тим, що написав Мардохея. Під чім керівництвом був кожний із тих децят написаний. Як сповнились слова в Естері 9:7-9?
- 9 19, 20. Розкажи сповнення Естери 8:14.
- 10 21, 22. Яку велику помилку помилки означено із слів 11-13 першого?
- 11 23, 24. Що є пророче представлено в вершиках 15-17?
- 12 25, 26. Дийте розовний доказ дежить в останнім реченні в 17 вершику? Як сі слова сповняються в сім часі?
- 13 27, 28. Як Божий дарі мав часті в сповненні образу в Естері 9:1, 2? Що означає перш 3?

- † 29, 30. Порівняй словення: Естери 9:4,5 із 2 Парал. 20:21-24.
 † 31, 32. Яка думка міститься в словах від 6 до 11 вершинки? Порівняй се із словенням пророчої пісні, що є зазначена в Суддів 5:31.
 † 33-35. Яка думка міститься в вершинках 12-16?

- † 36, 37. Розкажи що стало місце в Сузах чотирнадцятого дня в тім місці? Наведи інші случаи коли ревність Господнього люду була виразно показана.
 † 38, 39. Що значить, що хотий вони були уповажені забирати здобич, то однак вони їй дотикались його своїми руками?

Тексти на Освідчення

Середа 2 грудня, 1931.

«Отже ми, що на небесах! Нехай святиться імя Твоє, нехай прийде царство Твоє.»—Луки 11:2.

ХРИСТИЯНИН бачить тепер яснійше, що царство оправдас Боже святе імя, і тому він радується мати в пам'яті те велике імя-Бгови коли він молиться. Отже він свідомо каже: „Нехай святиться імя Твоє.“ Через цілий час Ісусової місії на землі Він все пригадував слухачам правду відносно царства Божого. Вороги вхопили сей факт і обкажили Його яко зрадника до їх власного правительства. Пізнійше Він мусів відповісти на се обвинувачення, і тоді Він сказав, що Він був царем, але що в той час Його місія на землі була свідкувати про правду відносно того царства. Сим Він зробив натиск на факт, що кождий хто буде членом того царства, мусить перше свідкувати про те царство.—В. Б. 7/30.

Середа 9 грудня, 1931.

«Святий Єрусалим, що сходив з неба від Бога, і має славу Божу.»—Откриття 21:11, 10.

„СВЯТИЙ Єрусалим“ має славу Божу (славу походжу від Бгови, а не свою). Про сю організацію Він каже: „Не поступлюся славою мою кому иншому.“ (Ісаї 42:8) „Нове створіння“ або „святе місто“ є самий вершок Божого творива, котре є присвячене цілковито і на все на службу Його, і нікому иншому, і Він дав йому сю славу. Відносно Агнця і Його організації, або „жени“ є написано: „І будеш наче корона в руді в Господа, наче царський вінець—в долоні Бога твого.“ (Ісаї 62:3) Писання показують, що ся організація сходить із неба; що є доказом, що се є Божа організація створена для Його любого Сина.—Світло II, 239, 240.

Середа 16 грудня, 1931.

«І співають нову пісню, глголючи: . . . Зробив еси нас Богу нашому царями і священниками; і царювати мєм на землі.»—Откр. 5:9, 10.

СЕ ВЖЕ не час ридання, але прийшов час співати нову пісню в честь і на славу Бгови і Його славного Царя. Ся нова пісня говорить, що нова доба настала; царство прийшло, і дорогий і випробуваний Камінь, Ісус Христос, є заложений в Сионі і стався головним угольним Камнем.³ Він є випробуваний, дорогим і певним фундаментом, і Головою Божої організації, і всі члени

Його співають в честь і на славу Бгови. Всі сі (представлені через двацять чотири старці) кажуть: „Достоян еси . . . бо Ти був заколений і відкунив еси нас Богу кровю своєю.“ Ось так Господь Ісус є облявлений як Відкупитель і Спаситель, Первосвященник і Цар, а двацять чотири старці є члени його царської родни—Світло I, 68.

Середа 23 грудня, 1931.

«А на одежі в Нього, і на поясниці (на бедрі) в Нього імя написано: Цар царів, і Пан панів.»—Откр. 19:16.

Се ясно відкрите імя, котре всі можуть легко бачити, означає, що незадовго має настати великий поєдинок і що той поєдинок рішуть раз на все хто має бути володарем землі, і що Бгова занемить клятвою, що Ісус Христос побідить в сій борбі. Бедра є та часть тіла, на котрій владється руку, коли хтось присягає виконати певну задачу. Генерали світських армій заочно стоять на заді армії, або ховаються так, щоб їх ніхто не пізнав, бо еслиб вони вняли в наступі з руки ворога, так тоді їх армії моглиб згиршитися. Та не так річ мається в Ісусом Христом. Він провадить наперед до бою і запрошує всі сили ворога виступати проти Нього. Се не лише значить, що Ісус не боїться і певний побіди, але сим Він зміцняє віру в своїх послідувачів, щоб вони не ховались, але одважно несли прапор Господа і голосили Царя і Його царство.—Світло II, 167.

Середа 30 грудня, 1931.

«І чув я наче голос народу великого, . . . що казали: Алілуя! обня бо царство Господь Бог Вседержитель.»—Откр. 19:6.

ВІСТЬ у тім верші зазначає час, коли сей гимн хвалення зачався співати, а іменно, коли Господь Бог Вседержитель посадив свого любого Сина на престолі в Сионі і Його царювання зачалось. Семий ангел зачав трубити, або голосити на славу Бгови. В році 1928 (на конвенції) в Детройт, останок на землі побачив се й взяв сю пісню хвалення і зачав співати її по цілій землі; отже, ті, що прилучились до сеї пісні Алілуя, мусять бути включені в останку Божого народу на землі. Се широке свідство мусить бути голошене і останок буде давати його. Бгова є Бог; і тому нехай всі, що люблять Його, голосять се. Інші прилучаться до пісні пізнійше, а останок мусить се робити тепер.—Світло II, 150.